Ankenævnet for Forsikring

Den 16. marts 2016 blev i sag nr. 88627:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring med ansvarsdækning i Alm. Brand Forsikring A/S. Han klager over, at han er blevet pålagt halv skyld i forbindelse med et færdselsuheld den 24/8 2015, hvori hans bil var impliceret.

Det anmeldte færdselsuheld skete under kørsel på motorvej, idet den forankørende modpart foretog en fuldstændig opbremsning, og klageren derefter påkørte modparten bagfra. Selskabet anerkendte en ligedeling af skyldsspørgsmålet og har efterfølgende friholdt klageren for selvrisiko og bonustab. Det er selskabets opfattelse, at sagen skal afvises, da der ikke foreligger en tvist i relation til forsikringsaftalen.

Klageren har i brev af 28/10 2015 til nævnet bl.a. anført:

> "Jeg anker hermed den afgørelse som mit forsikringsselskab, Alm. Brand, har indgået med modpartens forsikringsselskab.
> …
> Jeg henviser til vedlagt video på USB-stick.
>
> Mine bemærkninger til videoen og bemærkninger i øvrigt.
>
> Vedlagt også Alm. Brands afgørelse af skyldsspørgsmålet, hvor forsikringsselskaberne er enedes om en ligedeling af skyldsspørgsmålet.

2. 88627

Sagen kort:

M er modpart, …, ældre dame ca …-… år.

[Klageren], Jeg er 31 år.

M og [klageren] kører efter hinanden på motorvejen, hastigheden er ca 110 km/t.

500 m forude er en 'elefantoverhaling' i gang

M foretager en overhaling af en bil med campingvogn. M kører fra mig.

Afstanden op til M er 150 m.

Vi nærmer os 'elefantoverhalingen'

Vi slipper speederen og nedsætter begge hastigheden.

Da hastigheden er ca 80 km/t, min afstand til M er ca 60 m og afstanden op til 'elefantoverhalingen' er 150 m, laver M uden grund en pludselig katastrofeopbremsning.

M holder helt stille, da jeg rammer hendes bil.

Resultat:

Begge biler bliver totalskadet.

M kommer til kontrol på sygehuset og bliver udskrevet samme dag. Tilsyneladende uden mén.

Jeg får et stort ryk i nakken, piskesmæld og får efterfølgende blå mærker efter selen. Jeg vælger ikke at tage til kontrol på sygehuset, da jeg er på vej til [udlandet] og skal på grund af ulykken arrangere at tage af sted næste dag. Jeg orienterer både lægen på stedet og politiet at jeg kan mærke at jeg har fået et ordentligt ryk i kroppen. Jeg kan stadig blive stiv i nakken og have mindre 'fri' bevægelse.

Min medpassager får et piskesmæld i nakken og vrid i ryggen. Han vælger ligeledes ikke at tage til kontrol på sygehuset, da vi er på vej til [udlandet] og skal på grund af ulykken arrangere at tage af sted næste dag. Han orienterede på stedet politi og lægen om sin beslutning. De kunne alligevel ikke gøre noget. Tæerne på højre fod summer kontinuerligt og midt på ryggen stråler det nedad. Han har været hos lægen. Man venter og ser om det er noget der fortager sig med tiden. Han spiser piller hver dag for at mindske generne.

Min konklusion:

Jeg er orienteret om

FÆL.
§15, stk. 3
Stk. 3. Afstanden til foran kørende skal afpasses på en sådan måde, at der ikke er fare for påkørsel, hvis køretøjet foran standser, eller dets hastighed nedsættes.

Jeg har overholdt min anbefalede afstand på 2 sekunder op til M, som laver noget fuldstændigt uforventeligt. M forklarer lige efter uheldet min medpassager, hvorfor hun stoppede: ' Jeg ville bare bremse lidt, men det var ligesom om min fod sad fast....'. Han fik indtryk af at hun var meget forvirret og havde behov for ro.

Jeg mener M skal have hele skylden. En ligedeling af skyldspørgsmålet har stor økonomisk betydning for mig.

Straffeloven indeholder i § 252 en almindelig regel om forsætligt fareforvoldende handlinger. Det vil være meget svært at bevise at M har handlet forsætligt eller handlet i ond tro. Hvis M har ageret lignende før kan man selvfølgelig få en mistanke om dette. Jeg går ud fra at politiet har undersøgt dette og om den ældre dame fx er senil dement, eller tager ud fra et trafiksynspunkt 'skadelig' medicin osv., ud fra den betragtning at det ikke er normalt at man får foden til at sidde fast på bremsen. Man vil jo netop forsøge at få den op og derved ikke bremse. Hvis M forsætligt har bremset op vil hun blive dømt på baggrund af straffeloven, men åbenbart kun få halv skyld i dette tilfælde, når det blot var et uheld. Kan forklaringen med den 'fastsatte fod' accepteres som gyldig grund for at bremse?

Det er mærkeligt at se at A har blokerende bremser under hele forløbet. Man kan se dette på billede 'A bremsespor' der er bremsespor fra vi rammer hende, da hun rammer campingvognen og indtil hun holder stille, så bliver foden løftet fra bremsen. Vi holder helt stille 8 m efter at have ramt hende.

På billedet '3 andre biler...' ses af bremsesporene som M har lavet at mindst 3 andre biler også ville have ramt M hvis vi ikke havde været der.

Jeg har uden held forsøgt at få aktindsigt i sagen hos Alm Brand og politiet."

Selskabet har i brev af 6/11 2015 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"Indledningsvis kan vi bekræfte vores kundes oplysninger om, at vi har anerkendt 50 % af ansvaret over for [modpartens forsikringsselskab] for det omhandlende uheld.

Vi kan supplerende oplyse, at vi i forbindelse med vores interne klagebehandling, besluttede at friholde vores kunde for selvrisiko og bonustab. Den afgørelse er meddelt kunden ved mail af 12. oktober 2015.

På baggrund af ovennævnte er det vores opfattelse, at kunden således er stillet uden et økonomisk tab i relation til sin Bilforsikring, og vores kunde har dermed ikke en konkret formueretlig tvist i relation til forsikringen hos os. Det er derfor vores opfattelse, at Ankenævnet bør afvise at behandle klagen."

Klageren har i brev af 19/11 2015 til nævnet til dette bl.a. anført:

"Jeg har mundtligt og skriftligt bedt Alm. Brand om ikke at acceptere halvdelen af ansvaret, da jeg ikke mener at have skyld i uheldet.

Det er nyt for mig, at Alm. Brand indirekte har samme mening ved teknisk at friholde mig for selvrisiko og bonustab, og at det derved betyder, at der ikke er nogen tvist med Alm. Brand. Det er der fortsat.

Alm. Brand har hele tiden ment, at jeg mindst skal bære halvdelen af skylden for uheldet og blandt andet henvist til tidligere sager både ved Ankenævnet og ved domstolene, hvor bagfrakørende mindst har fået halvdelen af ansvaret for sagen.

…, modpartens forsikringsselskab, henstillede umiddelbart efter ulykken til Alm. Brand, at Alm. Brand alene skulle bære ansvaret for uheldet.

Jeg er selvfølgelig glad for Alm. Brands forståelse af, at jeg er uden skyld i uheldet, men jeg forstår så ikke deres holdning, når jeg over for Alm. Brand flere gange har oplyst, at det har stor økonomisk betydning for mig, at [modpartens forsikringsselskab] forsikringsmæssigt får hele skylden for uheldet, da jeg blandt andet har fremsendt krav om erstatning for fysiske mén og erstatning for udgifter til erstatningsbiler. Betydningen af, at [modpartens forsikringsselskab] får hele ansvaret er langt større end værdien af friholdelsen for selvrisiko og bonustab.

Jeg har til [modpartens forsikringsselskab] blandt andet fremsendt faktura på 20.000 kr alene til erstatningsbiler, da jeg umiddelbart efter uheldet var nødt til at tage en uge på en planlagt tur til [udlandet] og 4 dage til [udlandet].

Når Alm. Brand har lavet aftalen med [modpartens forsikringsselskab] om, at jeg har halvdelen af ansvaret for uheldet, betyder det, at jeg kun får dækket halvdelen af mine udgifter hos [modpartens forsikringsselskab].

Ankenævnet oplyser, at når Alm. Brand friholder mig for selvrisiko og bonustab, svarer det til, at Alm. Brand har det synspunkt, at jeg ikke har noget ansvar for uheldet. Hvis det er deres synspunkt, ønsker jeg naturligvis, at Alm. Brand fastholder, at det er modpartens forsikringsselskab, …, der skal bære hele ansvaret for uheldet.

Jeg ønsker naturligvis ikke, at Alm. Brand med en teknisk manøvre søger at undgå, at Ankenævnet for Forsikring træffer afgørelse om, at Alm. Brand godkender, at jeg bærer halvdelen af skylden for uheldet.

Det er på den baggrund, at jeg har anket Alm. Brands aftale med [modpartens forsikringsselskab] om, at Alm. Brand anerkender halvdelen af skylden for uheldet.

Hvis det er sådan, at Alm. Brands friholdelse af selvrisiko og bonustab betyder, at Ankenævnet ikke skal have forelagt sagen i sin helhed, vil jeg gerne klage over, at Alm. Brand har friholdt mig for selvrisiko og bonustab. Det betyder ikke, at jeg godkender at have halvdelen af skylden. Derved kan Ankenævnet få mulighed for at behandle sagen.

Jeg ønsker i sagens natur naturligvis en afgørelse fra Ankenævnet for Forsikring, som er upartisk sammenstillet i modsætning til forsikringsselskaberne.

Jeg er for 14 dage siden af politiet blevet orienteret om, at sagen ligger til juridisk afgørelse hos politiets jurister.

Hvis politiet finder, at modparten alene har hele skylden for ulykken. Hvilken indflydelse har det så for Ankenævnets behandling af min forsikringsmæssige klage, hvis [modpartens forsikringsselskab] juridisk bliver dømt til at have hele skylden for uheldet?"

Selskabet har i brev af 27/11 2015 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

> "Indledningsvis ønsker vi at gøre Nævnet opmærksom på, at klager ikke har en konkret økonomisk tvist som relatere til den omhandlende Bilforsikring hos os. Begrundelsen er, at klager har opnået fuld forsikringsdækning via sin kaskoforsikring hos os, og vi har valgt at friholde klager for selvrisiko og bonustab.
>
> Vi finder det væsentligt at påpege, at klager ikke er bundet af vores afgørelse med [modpartens forsikringsselskab], for så vidt angår hans uforsikrede krav såsom f.eks. udgifter til lejebil.
>
> [Modpartens forsikringsselskab] er forpligtet til at realitetsbehandle de krav, som klager måtte stille direkte over for [modpartens forsikringsselskab].
>
> Vores afgørelse over for [modpartens forsikringsselskab] er uden indflydelse på [modpartens forsikringsselskabs] realitetsbehandling af vores kundes uforsikrede krav.
>
> En afgørelse af sagen ved Ankenævnet vil være uden reel betydning, idet klager allerede har opnået fuld forsikringsdækning hos os, ligesom [modpartens forsikringsselskab] ikke vil ver bundet at en eventuel afgørelse fra Ankenævnet
>
> Under henvisning til ovenstående samt tidligere korrespondance fastholder vi vores vurdering af, at Ankenævnet bør afvise at behandle sagen under henvisning til, at klager ikke har en konkret økonomisk tvist i relation til sin egen Bilforsikring hos os.
>
> Afslutningsvis kan vi tilføje, at det er vores vurdering, at vi som forsikringsselskab ikke er forpligtet til at følge politiets vurdering af sagen, idet politiet almindeligvis alene tager stilling til de strafferetlige forhold, men typisk inddrages en eventuel strafferetlig afgørelse i vores samlede vurdering.
>
> Vi må dog henvise klager til [modpartens forsikringsselskab] for et konkret svar, idet vi ikke kan svare for, hvordan [modpartens forsikringsselskab] ønsker at forholde sig i relation til en juridisk afgørelse hos politiet og/eller ved domstolene."

Klageren har i brev af 2/1 2016 til nævnet til dette bl.a. anført:

> "Jeg fastholder, at Nævnet skal træffe en beslutning vedrørende skyldsspørgsmålet, da det har stor økonomisk betydning for mig, at dette bliver afklaret. Hvem skal ellers afklare skyldspørgsmålet rent forsikringsmæssigt? Det var vel en af Nævnets opgaver, da Nævnet blev etableret?
>
> Alm. Brand har indgået et forlig med [modpartens forsikringsselskab], sådan at jeg får 50 % ansvar, men Alm. Brand handler ud fra, at det er modparten, der har den fulde skyld, hvilket jeg er enig i.
>
> Jeg mener, modparten bevidst eller ubevidst har sat andre menneskers liv i fare ved uden gyldig grund at stoppe op i overhalingsbanen på motorvejen.
>
> Jeg og de efterfølgende 4-5 biler havde ikke en chance for at undgå at ramme modparten.

> Det fremgår af den fremsendte video og billeder, at jeg har holdt den anbefalede afstand op til modparten, som kort forinden kørte stærkere end jeg.
>
> Jeg ønsker, at Alm. Brand over for [modpartens forsikringsselskab] skal fastholde, at det alene er modparten, der har skylden. Hvilket Alm. Brand over for os tilkendegiver ved ikke at opkræve selvrisiko og bonustab."

Nævnet har gennemset de fremsendte fotos og video.

Nævnet udtaler:

Den 24/8 2015 påkørte klageren en anden bil, der foretog en fuldstændig opbremsning på motorvejen. Selskabet anerkendte en ligedeling af skyldsspørgsmålet og har efterfølgende friholdt klageren for selvrisiko og bonustab.

Da selskabet i relation til klageren hverken har opkrævet selvrisiko eller pålagt klageren bonustab, foreligger der ikke en aktuel tvist mellem klageren og selskabet. Nævnet har derfor ikke anledning til at tage stilling til, hvilket ansvar klageren har for det pågældende færdselsuheld.

For så vidt angår spørgsmålet om modpartens selskabs erstatningsansvar og sagsbehandling over for klageren, bemærker nævnet, at det efter sine vedtægter alene har kompetence til at afgøre tvister, der angår en klagers forsikringer – som forsikringstager eller som sikret - i det pågældende selskab. Da klageren hverken er forsikringstager eller sikret i modpartens selskab, jf. § 2, stk. 1, i nævnets vedtægter, kan nævnet ikke behandle denne tvist.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at selskabets anerkendelse af ansvaret i forhold til modpartens selskab i sagens natur må ske – og er sket – uden præjudice for en eventuel retsafgørelse i en retssag mellem klageren og modpartens selskab. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at selskabet – i en situation som den foreliggende – ikke har pligt til over for modpartens selskab at stå fast på klagerens synspunkt om, hvordan ansvarsfordelingen bør være.

7. 88627

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Kim Sparlund